

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004

Julkaistu Helsingissä 10 päivänä kesäkuuta 2004

N:o 455—461

SISÄLLYS

N:o		Sivu
455	Laki kiinteistönmuodostamislain muuttamisesta	1329
456	Laki kiinteistörekisterilain muuttamisesta	1331
457	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain muuttamisesta	1333
458	Laki maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta	1334
459	Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta	1337
460	Tasavallan presidentin asetus Slovenian kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	1339
461	Valtiovarainministeriön asetus peruskoron vahvistamisesta	1340

N:o 455

Laki

kiinteistönmuodostamislain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä huhtikuuta 1995 annetun kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 134 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 688/2000, sekä
lisätään lakiin uusi 105 a, 133 a ja 137 a § sekä 152 §:ään uusi 2 momentti ja lakiin uusi 152 a § seuraavasti:

105 a §

Yhteisen vesialueen ja siihen rajoittuvan eri rekisteriyksikkönä olevan yhteisen vesijätön välinen raja, jota ei ole aikaisemmin määrätty ja käyty, on määrättävä tämän lain voimaantuloajankohdan keskivedenkorkeuden mukaiseen rantaviivaan.

133 a §

Jos 132 §:n 1 momentissa taikka 133 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitettussa sopimuksessa on sovittu kiinteistöille tulevien osuuksien suuruuksista tai niiden laskemisperusteista, osuudet määrätään sopimuksen mukaisesti, jollei sopimus loukkaa kenenkään oikeutta.

134 §

Muodostettavan yhteisen alueen tulee olla tarkoituksenmukainen alueen käytön järjestämisen ja hoidon kannalta, eikä liittäminen saa aiheuttaa epätarkoituksenmukaista kiinteistöjaotusta tai vaarantaa kiinteistöjärjestelmän selvyyttä. Alueen 1 momentissa tarkoitetun yhteiseen alueeseen liittämisen edellytyksenä on lisäksi, että kiinteistöön, josta alue otetaan, ei kohdistu kiinnityksiä tai että liitettävä alue vapautetaan vastaamasta sanotun kiinteistön kiinnityksistä. Edellytyksenä vapauttamiselle on, että panttioikeuden haltija antaa siihen suostumuksensa. Vapauttaminen voi tapahtua

HE 175/2003
MmVM 2/2004
EV 28/2004

panttioikeuden haltijan suostumuksetta, jos kiinteistö, josta alue otetaan, riittää liittämisen jälkeen selvästi vastaamaan siihen kohdistuvista panttisaamisista. Mitä tässä momentissa säädetään kiinnityksestä, sovelletaan myös kirjattuun eläkeoikeuteen.

137 a §

Yhteisestä vesialueesta muodostuva vesijättö kuuluu samaan rekisteriyksikköön yhteisen vesialueen kanssa.

Jos jaon kohteena on yhteinen alue, johon kuuluu vesialuetta ja vesijättöä tai muuta maa-aluetta siten, että jako kohdistuu vain vesialueeseen tai maa-alueeseen, on jaon ulkopuolelle jätetty osa yhteisestä alueesta muodostettava jaossa eri rekisteriyksiköksi.

152 §

Kiinteistölle ei voida antaa osuutta vain osaan rekisteriyksikkönä olevaa yhteistä aluetta.

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

152 a §

Ennen tämän lain voimaantuloa yhteisestä vesialueesta vähitellen vedenpinnan laskemisen, maan nousemisen taikka vesialueen liettymisen tai umpeen kasvamisen seurauksena muodostunutta yhteistä vesijättöä pidetään kiinteistöjaotuksen kannalta samana yhteisenä alueena siinäkin tapauksessa, että osakaskiinteistöt ovat saaneet osuuden vesijättöön eri ajankohtina.

Kunkin osakaskiinteistön osuus 1 momentissa tarkoitettuun yhteiseen vesijättöalueeseen tulee määrittää siten, että kiinteistön osuus vastaa sen vesijättöalueen osan arvoa, johon kunkin osakaskiinteistön katsotaan saaneen osuuden.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2004.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 456

L a k i**kiinteistörekisterilain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 16 päivänä toukokuuta 1985 annettuun kiinteistörekisterilakiin (392/1985) uusi
2 a ja 2 b § seuraavasti:

2 a §

Eri yhteiset alueet merkitään kiinteistörekisteriin eri rekisteriyksikköinä. Yhtenä rekisteriyksikkönä merkitään kuitenkin:

1) yhteinen vesialue ja siitä muodostunut vesijättö, joilla on samat osakaskiinteistöt siten, että kunkin osakaskiinteistön osuus sekä vesialueesta että vesijätöstä on yhtä suuri;

2) isojaossa tai muussa maanmittaustoimituksessa samojen toimituksessa muodostettujen kiinteistöjen yhteiseksi jätetyt tai erotetut vesialueet, jos osuudet eri vesialueisiin kuuluvat samoille osakaskiinteistöille siten, että kunkin osakaskiinteistön osuus eri vesialueista on saman suuruinen; sekä

3) isojaossa tai muussa maanmittaustoimituksessa samojen toimituksessa muodostettujen kiinteistöjen yhteiseksi jätetyt tai erotetut maa-alueet, jos osuudet eri alueisiin kuuluvat samoille osakaskiinteistöille siten, että kunkin osakaskiinteistön osuus eri alueista on samansuuruinen, ja alueiden hallintoa hoitava osakaskunta hakee merkitsemistä tai antaa siihen suostumuksensa.

Jos 1 momentin 1 kohdan mukaisen vesialueen ja vesijätön hallinto tai 3 kohdan

mukaisten alueiden hallinto on ennen kiinteistörekisteriin merkitsemistä hoidettu erikseen yhteisaluelain (758/1989) mukaisesti eri osakaskuntien toimesta, merkitsemiseen yhdeksi rekisteriyksiköksi tarvitaan hallinnosta vastaavien osakaskuntien hakemus. Kiinteistörekisterin pitäjä voi tehdä edellä tarkoitetun merkitsemisen hakemusta, jos osakaskunnat antavat siihen suostumuksensa.

2 b §

Jos 2 a §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu vesialue ja vesijättö tai 3 kohdassa tarkoitettut maa-alueet on merkitty kiinteistörekisteriin eri rekisteriyksikköinä, saadaan ne osakaskuntien hakemuksesta kiinteistörekisterin pitäjän päätöksellä yhdistää yhdeksi rekisteriyksiköksi kiinteistönmuodostamislain (554/1995) 134 §:n 2 momentin mukaista kiinteistötoimitusta suorittamatta. Kiinteistörekisterin pitäjän päätöksellä kiinteistötoimitusta suorittamatta voidaan yhdistää osakaskunnan hakemuksesta yhdeksi rekisteriyksiköksi myös sellaiset kiinteistörekisteriin eri yksikköinä merkityt yhteiset alueet, joiden hallinto on hoidettu saman osakaskunnan

toimesta ja joilla on samat osakaskiinteistöt siten, että kunkin osakaskiinteistön osuus kustakin yhteisestä alueesta on samansuuruisen.

Kiinteistörekisterin pitäjä voi tehdä 1 momentissa tarkoitetun yhdistämisen hakemusta, jos osakaskunnat antavat siihen suostumuksensa.

Edellä 2 a §:ssä ja tässä pykälässä tarkoitettujen hakemuksen tekemistä ja suostumuksen antamista koskeva päätös on tehtävä yhteisaluelain 7 §:n ja 15 §:n 1 momentin mukaisesti.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2004.

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeriö *Juha Korkeaoja*

N:o 457

L a k i

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 3 päivänä elokuuta 1992 annettuun lakiin sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista (734/1992) uusi 6 b §, seuraavasti:

6 b §

Omaishoitajan lakisääteisen vapaan aikaiset palvelut

Niistä palveluista, joita kunta järjestää hoidettavalle sosiaalihuoltolain 27 b §:n 2 momentissa tarkoitetun omaishoitajan lakisääteisen vapaan ajaksi ja jotka korvaavat omaishoitajan antamaa hoitoa ja huolenpitoa, voidaan periä hoidettavalta enintään 9 euroa vuorokaudelta sen estämättä, mitä maksun määräytymisperusteista tai määrästä muualla laissa tai asetuksessa säädetään.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista palve-

luista perittävään maksuun sovelletaan kuitenkin niitä lain ja asetuksen säännöksiä, joiden mukaan palvelu on osittain tai kokonaan maksuton, lukuun ottamatta lain 6 a §:n säännöksiä maksukatosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä loka-kuuta 2004.

Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta niihin palveluihin, joita annetaan tämän lain voimaantuloa edeltäneiltä kalenterikuukausilta kertyneen omaishoitajan lakisääteisen vapaan ajaksi.

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 458

Laki**maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun maatalousyrittäjien lomituspalvelulain (1231/1996) 10 §:n 4 momentti,
muutetaan 3 §:n 2 momentti, 4 §:n 2 momentti, 7 g ja 31 §, 32 §:n 2 momentin 3 kohta sekä 34, 43 ja 44 §, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 2 momentti ja 7 g § laissa 1135/2001, sekä *lisätään* 5 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti ja 12 §:ään uusi 3 momentti, seuraavasti:

3 §

Maatalousyrittäjän määritelmä

Maatalousyrittäjänä pidetään myös sellaista 15—18-vuotiasta maatalouden harjoittajaa, joka muutoin kuin ikänsä puolesta täyttää 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun vakuutuksen saamisen edellytykset.

4 §

Vuosilomaan oikeutettu maatalousyrittäjä

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, maatalousyrittäjällä ei ole oikeutta vuosilomaan:

1) sen kalenterivuoden aikana, jonka kulessa hänen velvollisuutensa ottaa 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu vakuutus alkaa, lukuun ottamatta sitä vuosilomaoikeutta, jota saman maatalousyrittäjän maata-

lousyrittäjät eivät ole käyttäneet kyseisen kalenterivuoden aikana; eikä

2) sinä aikana, jolloin hän saa toistaiseksi myönnettyä täyttä työkyvyttömyyseläkettä, täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruista kuntoutustukea tai työttömyyseläkettä.

5 §

Sijaisapuun oikeutettu maatalousyrittäjä

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, maatalousyrittäjällä ei ole oikeutta sijaisapuun sinä aikana, jolloin hän saa toistaiseksi myönnettyä täyttä työkyvyttömyyseläkettä tai työttömyyseläkettä.

7 g §

Sijaisavun saajana vanhuuseläkkeelle siirtynyt henkilö

Sen estämättä, mitä edellä tässä laissa säädetään, vanhuuseläkkeelle siirtyneellä

maatalouden harjoittajalla on oikeus sijaisapuun, jos sijaisavun tarve on alkanut ennen vanhuuseläkkeelle siirtymistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sijaisapua annetaan vanhuuseläkkeelle siirtymistä seuraavan kuuden kuukauden aikana enintään 60 päivän ajaksi.

12 §

Kunta paikallisyksikkönä

Eläkelaitos voi asianomaisen ministeriön suostumuksella sitoutua toimeksiantosopimuksessa suorittamaan kunnalle korvauksen tämän lain mukaisista hallintotehtävistä aiheutuviin kustannuksiin suurempana kuin mihin kunnalla on oikeus 33 §:n mukaan. Lisäkorvausta voidaan maksaa vain, jos hallintotehtävien asianmukaiseen hoitamiseen vaikuttavat olosuhteet kunnan ylläpitämän paikallisyksikön alueella poikkeavat ilmeisesti ja merkittävästi muiden paikallisyksikköjen vastaavista olosuhteista, minkä vuoksi hallintotehtävistä aiheutuvat kustannukset ovat tavanomaista korkeammat. Lisäedellytyksenä on, että 33 §:ssä säädettyä suurempi korvaus harkitaan välttämättömäksi, jotta tämän lain mukaiset maatalousyrittäjän oikeudet lomituspalveluihin voidaan toteuttaa.

31 §

Eläkelaitoksen hallintokustannukset

Valtion varoista suoritetaan eläkelaitokselle vuosittain laskennallisin perustein määräytyvä kohtuullinen korvaus:

1) tämän lain mukaisten tehtävien hoitamisesta eläkelaitokselle aiheutuviin hallintokustannuksiin;

2) niihin lisäkustannuksiin, joita eläkelaitokselle aiheutuu toimeksiantosopimuksen 12 §:n 3 momentin mukaisesta sopimusehdosta siltä osin kuin kunnalle 33 §:n nojalla maksettava korvaus on riittämätön; sekä

3) niihin eläkelaitokselle aiheutuviin lisäkustannuksiin, jotka johtuvat paikallishallinnon järjestämisestä eläkelaitoksen oman paikallisyksikön avulla, siltä osin kuin eläkelaitokselle 33 §:n nojalla maksettava korvaus on

riittämätön; lisäkorvausta voidaan maksaa vain, jos hallintotehtävien asianmukaiseen hoitamiseen vaikuttavat olosuhteet eläkelaitoksen ylläpitämän paikallisyksikön alueella poikkeavat ilmeisesti ja merkittävästi muiden paikallisyksikköjen vastaavista olosuhteista, minkä vuoksi hallintotehtävistä aiheutuvat kustannukset ovat tavanomaista korkeammat; lisäedellytyksenä on, että 33 §:ssä säädettyä suurempi korvaus harkitaan välttämättömäksi, jotta tämän lain mukaiset maatalousyrittäjän oikeudet lomituspalveluihin voidaan toteuttaa.

Asianomainen ministeriö päättää vuosittain eläkelaitoksen esityksestä 1 momentissa tarkoitettujen korvausten määristä sekä 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen korvausten kohdentumisesta.

32 §

Paikallishallintokustannukset

Edellä 1 momentissa tarkoitetun korvauksen kokonaismäärän vahvistaa valtioneuvosto vuosittain syyskuun loppuun mennessä seuraavaa varainhoitovuotta varten. Tällöin otetaan huomioon:

3) kustannustason arvioitu muutos kuntien valtiosuuslain (1147/1996) 4 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla.

34 §

Paikallishallintokustannusten korvaaminen toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle

Eläkelaitos maksaa toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle varainhoitovuoden alusta kuukausittain, viimeistään kunkin kuukauden 11 päivänä, kahdennentoista osan siitä korvauksesta, johon kunnalla on oikeus 33 §:n ja toimeksiantosopimuksen perusteella.

43 §

Muutoksenhaku

Eläkelaitoksen 42 §:n nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla

hallinto-oikeudelta. Valitus osoitetaan sille hallinto-oikeudelle, jonka tuomiopiirissä asianomaisen paikallisyksikön toimipaikka sijaitsee.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun hallinto-oikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Valittaa saa kuitenkin 29 §:ssä tarkoitettua asiaa koskevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

44 §

Toimeksiantosopimuksesta johtuvien erimielisyyksien ratkaiseminen

Toimeksiantosopimuksesta johtuvat eri-

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

mielisyydet sekä erimielisyydet, jotka liittyvät 33 ja 35 §:ssä tarkoitettujen kustannusten korvaamiseen ja joita ei voida sopia eläkelaitoksen ja toimeksiantosopimuksen tehneen kunnan välillä, ratkaistaan hallintoriitana siinä hallinto-oikeudessa, jonka tuomiopiirissä asianomainen kunta sijaitsee.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2004.

Tämän lain 12 §:n 3 momenttia sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2004 sekä 3 §:n 2 momenttia, 4 §:n 2 momenttia ja 7 g §:ää 1 päivästä tammikuuta 2005.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 459

L a k i**ympäristönsuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 4 päivänä helmikuuta 2000 annettuun ympäristönsuojelulakiin (86/2000) uusi 25 a ja 25 b § seuraavasti:

25 a §

Meluselvitykset ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmat

Meluselvitys ja meluntorjunnan toimintasuunnitelma on laadittava:

1) yli 100 000 asukkaan väestökeskittymistä, joita asukastiheydensä perusteella voidaan pitää kaupunkimaisina alueina;

2) yleisistä teistä, joiden liikennemäärä vuodessa on yli kolme miljoonaa ajoneuvoa;

3) rautateistä, joiden liikennemäärä vuodessa on yli 30 000 junaa; ja

4) siviili-ilmailuun käytettävistä lentoasemista, joilla ilma-alusten lentoonlähtöjen ja laskujen määrä, lukuun ottamatta kevyiden ilma-alusten lentoonlähtöjä ja laskuja koulutustarkoituksessa, yhdessä ylittää 50 000 vuodessa.

Meluselvityksessä kuvataan melun tunnuslukuja käyttäen yleisesti alueen nykyinen ja tuleva melutilanne, hiljaiset alueet mukaan

lukien, sekä esitetään melulle altistuvien henkilöiden määrä ja alueella olevien asuinrakennusten määrä.

Meluntorjunnan toimintasuunnitelmalla pyritään torjumaan melua ja sen vaikutuksia sekä ehkäisemään melun lisääntymistä hiljaisilla alueilla.

25 b §

Meluselvitysten ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmien laatiminen

Meluselvityksen ja meluntorjunnan toimintasuunnitelman laatii rautateistä Ratahallintokeskus, lentoasemista Ilmailulaitos ja muista liikennealueista liikennealueen pitäjä sekä väestökeskittymistä muiden kuin edellä mainittujen kohteiden osalta asianomainen kunta. Tiehallinto, Ratahallintokeskus ja Ilmailulaitos toimittavat laatimansa meluselvityksen ja toimintasuunnitelman asianomaiselle kunnalle, joka ottaa ne huomioon laatiessaan väes-

HE 170/2003
YmVM 3/2004
EV 31/2004

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/49/EY (32002L0049); EYVL N:o L 189, 18.7.2002, s. 12

2 440201/72

tökeskittymän meluselvitystä ja toimintasuunnitelmaa.

Meluselvitys ja toimintasuunnitelma tulee tarkistaa vähintään viiden vuoden välein niiden laatimisesta, jolloin toimintasuunnitelma ja tarvittaessa myös meluselvitys uusitaan. Toimintasuunnitelmaa tulee muuttaa ja täydentää tarvittaessa muulloinkin, jos alueella ilmenee melutilanteeseen oleellisesti vaikuttava uusi tekijä.

Meluntorjunnan toimintasuunnitelmaa laadittaessa tulee henkilöille, joiden asumiseen, työntekoon tai muihin oloihin toimintasuunnitelma saattaa vaikuttaa, varata tilaisuus lausua mielipiteensä. Vaikutusalueen kunnilta, asianomaisilta alueellisilta ympäristökeskuksilta, tiehallinnolta, Ratahallintokeskukset, Ilmailulaitokselta sekä asetuksella tarkemmin säädettäviltä tahoilta pyydetään lausunto. Lisäksi 92 §:ssä tarkoitettulle rekisteröidylle yhdistykselle tai säätiölle varataan tilaisuus lausua mielipiteensä toimintasuunnitelmaa valmisteltaessa.

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Meluselvitys ja meluntorjunnan toimintasuunnitelma tulee julkaista ja tiedottaa niistä tarvittavassa laajuudessa. Ne toimitetaan valtioneuvoston asetuksella säädettävälle viranomaiselle merkittäväksi 27 §:ssä tarkoitettuun ympäristönsuojelun tietojärjestelmään. Lisäksi ne lähetetään tiedoksi asianomaiselle kunnalle ja alueelliselle ympäristökeskukselle, ja tarpeen mukaan tiehallinnolle, Ratahallintokeskukselle ja Ilmailulaitokselle.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään meluselvityksissä käytettävistä tunnusluvuista ja seikoista, jotka on käytävä ilmi meluselvityksestä ja meluntorjunnan toimintasuunnitelmasta sekä siitä, mihin mennessä meluselvitys ja toimintasuunnitelma on viimeistään tehtävä, sekä myös tarvittaessa tarkemmin 25 a §:ssä tarkoitettujen alueiden nimeämisestä.

Tämä laki tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 2004.

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 460

Tasavallan presidentin asetus

Slovenian kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Helsingissä 19 päivänä syyskuuta 2003 Suomen tasavallan ja Slovenian tasavallan välillä tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehty, eduskunnan 4 päivänä marraskuuta 2003 hyväksymä ja tasavallan presidentin 21 päivänä marraskuuta 2003 hyväksymä sopimus, jonka hyväksymistä koskevat nootit on vaihdettu 17 päivänä toukokuuta 2004, tulee voimaan 16 päivästä kesäkuuta 2004 niin kuin siitä on sovittu.

sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 21 päivänä marraskuuta 2003 annettu, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymä laki (948/2003) tulee voimaan 16 päivänä kesäkuuta 2004.

3 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

2 §

Slovenian kanssa tuloveroja koskevan kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä kesäkuuta 2004.

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2004

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 461

**Valtiovarainministeriön asetus
peruskoron vahvistamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2004

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eräistä viitekoroista 18 päivänä joulukuuta 1998 annetun lain (996/1998) 1 §:n nojalla:

1 §

Valtiovarainministeriö on vahvistanut peruskoroksi 2,25 prosenttia vuodessa 1 päivästä heinäkuuta 2004 vuoden 2004 loppuun.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä kesäkuuta 2004.

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2004

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

Hallitusneuvos Veikko Kantola

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 455—461, 1 1/2 arkkia